

Sley POHJANMAA & SAKSA

Kaksi joulusaarnaa

**Kun sotautiset ahdistavat...
rauha maan päällä**

4/2024

SLEY

SUOMEN LUTERILAINEN
EVANKELIUMIYHDISTYS

Sleyn piirityöntekijöiden ja Saksan lähetin tukirengaslehti

Etelä-Pohjanmaan piiri

Piirivastaava **Ari Juupaluoma**

p. 044 282 4564, s-posti: ari.juupaluoma@sley.fi,

osoite: Sley Etelä-Pohjanmaan toimisto, Kalevankatu 3, 2 krs., 60100 Seinäjoki

Keski-Pohjanmaan piiri

Piirivastaava **Johannes Häkämies**

p. 050 3212938, s-posti: johannes.hakamies@sley.fi

osoite: Armon Kappeli, Kaarlelan katu 4, 67100 Kokkola

Pohjois-Suomen piiri

Palkkiotoiminen työntekijä (Sleyn messuvuorot Kellonkartanossa)

Tuomas Lukkaroinen

p. 040 702 7702, s-posti: tuomas.lukkaroinen@sley.fi,

osoite: Orsitie 1 D 17, 90240 Oulu

Saksa

Lähetystyöntekijä **Pasi Palmu**

p. +358 40 734 0760, s-posti: pasi.palmu@sley.fi,

osoite: Niedersachsenstr. 4, 21435 Stelle, GERMANY

Taitto: Tuomas Lukkaroinen

Kannen kuvat: Eeva-Liisa Luoto

Painatus: Forsberg 2024

Sley POHJANMAA & SAKSA

Kaksi joulusaarnaa

Jotkut kaupunkiseurakunnat ovat jakaneet alueensa talouksiin ristiriitaisia tunteita herättäneen joulukalenterin. Silmiini osui blogi, jonka kirjoittaja oli ensin luullut sitä joksikin uushenkisyysjulkaisuksi. Hän olisi toivonut seurakunnan adventtikalenterilta keskittymistä Raamatun Kristukseen.

Koska en ole nähnyt koko kalenteria, en sitä myöskään repostele. Kuitenkin ajassa liikkuvaa joulun alennusmyyntiä sietää vähän rouheamminkin kouhia.

Nimittäin minutkin havahdutti eräs julkaisu. Täkäläinen suurin kirkollinen toimija jakaa seurakuntalehden joka talouteen muutaman kerran vuodessa. Joulunumeron pääkirjoitusta luin ihmeissäni (suomennos minun): *”Vapahtaja – suojaa tarvitseva vauva turvattomassa maailmassa, joka on täynnä uhkaa, hyväksikäyttöä, väkivaltaa. Vauva, joka on kätkeyty eläinten olkien lämpöön ja jota kannattelee mahdollisesti roomalaisen sotilaan raiskaaman äidin – kuten uudempi selitys vihjaa – ja hänen kasvatti-isänsä periksiantamaton rakkaus.”* Ja lopuksi: *”Toivotan teille Iloista joulua, kaikesta huolimatta.”*

Ensiksi. Tuo selitys roomalaisesta sotilaasta Jeesuksen biologisena isänä ei ole uusi. Juutalainen Toledot Jeshu -teksti (ennen 700-lukua) pilkkaa jo kristittyjen messiasta Marian ja erään legioonalaisen aviottomaksi lapseksi.

Toiseksi, lopputoivotus *”Iloista joulua, kaikesta huolimatta”* vääntyi mielessäni: tekstistä huolimatta, koska koska kristillisen joulun lohduttavin sanoma maailmalle syntyneestä Vapahtajasta muutettiin joksikin ihan muuksi.

Mutta Pasi, ei joulun alla saa äristä! Ei, mutta vielä vähemmän saa lapsilta ottaa pois lahjan. En pilkkaa kalenteria enkä saksalaista pappea, jokainen puhuu uskonsa mukaan. Meidän kristittyjen jouluilo on siinä, että Jumala itse on tehnyt ensimmäisenä jouluna jotakin ennen kuulumatonta, kaikkiin aikakausiin vaikuttavaa. Ikuisuuden seinä puhkaistiin, ääretön tuli äärelliseksi, kaiken Luoja syntyi yhdeksi meistä. Tätä ihmettä kumarramme sanoessamme: *”Syntyi neitsyt Mariasta.”* Jotakin samaa tapahtuu, kun Jumalan sana liittyy veteen ja ihminen kastetaan. Tai kun jumalallinen asetussana luetaan leivän ja viinin yli ja ajan lapsille jaetaan kuolemattomuuden lääke.

Rakas lukija, tässä on sinulle kaksi erilaista joulusaarnaa. Toinen niistä kasvaa tämän maailman keskeltä. Se ei vaadi uskoa ihmeeseen. Se puhuttelee inhimillisyydellään; kaltoin kohdeltu ja uhrin asemassa oleva nainen ja hänen sosiaalisesti hyljeksitty miesystävänsä ovat tarinan hyviksiä. Toinen saarna puolestaan tulee tämän maailman ulkopuolelta. Se perustuu ihmeeseen. Se puhuttelee vain sitä, joka sen uskoo. Tarinan sankareita eivät ole sen enempää naiset kuin syrjityt miehetkään. Me kaikki olemme syyllisiä. Mutta Jumala otti meidän osamme, jotta voisit nyt jäädä Isän haltuun, sinä kalliisti lunastettu!

Pasi Palmu

Kun sotauutiset ahdistavat... rauha maan päällä

Jouko-pappi, Jyväskylä, heikkinen.jouko@kase.fi

On tärkeää, että saamme ymmärtämystä silloin, kun tunnemme pelkoa. Meille on myös hyväksi, että sijoitamme pelkomme suureen kuvaan. Tällöin oma tilamme näkyy uudessa valossa ja pelon lamaannuttava voima heikkenee. On siis syytä avata suurta näkymää.

Sodan todellisuuden kohtaaminen

Mietin, oliko pienen suomalaisen pitäjän, Halsuan, elämässä sellaista, mikä poisti sodan pelkoa.

Sain nähdä, miten ihmiset kohtasivat sodan muistot. Kaksi kertaa vuodessa oli käynyt sankarihaudoilla. Sodan muistoa vaalittiin muutenkin. Miesten sotaan lähtö merkittiin muistolaatalla. Kotirintamanaisten panosta kunniotettiin ja asetettiin muistokivi. Pieni pitäjä oli ottanut vastaan 800 evakkoa, ja jälleen tälle tapahtumalle luotiin pysyvä muistopaikka. Koululaisetkin saivat lukea sotaan lähdön muistolaatasta Sillanpään marssilaulun säkeen: ”Kun on vaarassa syntymämaa, kotiaskaret jäädä saa.”

Sodan muistot olivat viisas tapa elää epävarmassa maailmassa. Pelko tulee kohdata, ja viime sodan muistosta opimme, että huomion suuntaaminen yhteiseen hyvään on lääke omia pelkojamme vastaan.

Jouluna syntyi rauhantuoja

Parhainkaan puolustusvoimat ja -tahto eivät poista tarvetta löytää sisäinen turva. Tämän löydämme joulun sanomasta.

On hyvä panna merkille, minkälaiseen maailmaan Jumala lähetti Poikansa. Luukkaan joulukertomus alkaa keisari Augustuksesta ja Syyrian maaherra Quiriniuksesta. Luukas ei kerro lisää noista

hallitsijoista ja heidän teoistaan. Sen sijaan hän kirjoittaa avioparista, joka tekee matkan yhdestä kylästä toiseen, Nasaretista Betlehemiin. Vaikka Augustus oli suuri hallitsija, hän palveli Jumalan suunnitelmaa. Hän pakotti Joosefin ja Marian kulkemaan Daavidin kaupunkiin, Betlehemiin. Siellä syntyy todellinen hallitsija, Messias, minkä Jumala oli ilmoittanut. Jumalan valta on maallisen vallan yläpuolella. Siksi pelkäävien ihmisten tulee siirtää katse pois Augustuksesta ja Quiriniuksesta sekä oman aikamme sotauutisista ja tarkata tuota avioparia, joka on matkalla Betlehemiin. Näin opit tuntemaan Jumalan, joka ohjaa ja hallitsee historiaa.

Lapsikuningas ei hallitse pelolla

Kun Augustus syntyi Roomassa, Israelissa ja kaikkialla valtakunnassa syntyi pelko. Kokemukselta tiedettiin, että tästä seuraa uutta väkivaltaa ja taistelua. Ristejä ei pystytetty vain Golgatalle. Niitä oli muuallakin, sillä kansalaisten tuli kohdata kaikkialla ja aina uhka ja pelko. Betlehemin kuningas on erilainen. Taivaallinen sanansaattaja paljastaa, ettei hän herätä pelkoa, vaan poistaa sen. Niinpä enkeli lausui paimenille: ”Älkää pelätkö.” Enkelin sanat paljastavat, ettei lapsikuningas ja Herra hallitse pelolla, vaan tuo rauhan kaikelle kansalle – sinullekin pelkäävälle.

Ilosanoma tulee pelkoihin

Suuri joukko enkeleitä ilmestyi paimenille. Emme saa romantisoida enkelijoukon tuloa; se ei ilmesty paikalla tunnelman kohottamiseksi. Kun yksi enkeli ilmestyi Marialle, hän pelkäsi. Nyt suuri joukko enkeleitä tuli paimenten luokse. Tämä oli suuri pelon aihe. Kaiken lisäksi enkelijoukko oli sotilasarmeija.

Pelko palveli Jumalan suunnitelmaa ja auttoi kulemaan ilosanomaa: teille on syntynyt todellinen Herra. Pelko on sinullekin Jumalan tapa herättää vääristä rauhasta ja pettävästä turvasta. Jumala ei halua sotia, mutta hän voi käyttää niiden luomaa epävarmuutta todellisen turvan löytämiseen.

Kunnia Jumalalle ja rauha maan päällä

Luukas vastaa kipeään kysymykseen, miksi ihmiset ja kansat sotivat ja vihaavat toisiaan. Syy on siinä, että Jumalan ylistäminen on vaimentunut ja jopa loppunut. Kun Jumalaa ei tunnusteta ainoaksi Herraksi, vallanhaluinen tahto voimistuu ja saa aikaan ihmisten väliset riidat ja lopulta myös sodat.

Jumalan ylistys taas tuo rauhan maan päällä. Kun äänemme ja sydämemme liittyy taivaallisen joukon kiitokseen, rauha ja oikea järjestys palaavat maan päälle. Jumalan ylistys, jonka Kuninkaan tulo maailmaan synnyttää, on parasta rauhantyyötä kohteissa, suvuissa, kansoissa – kaikkialla ja nytkin.

Miksi haluamme kuulua lapsikuninkaan valtakuntaan?

Augustuksesta tiedämme, että hän asui linnassaan, jossa hän sai maailman parhaimman kohtelun. Neitsyt Maria laski pienokaisen seimeen, josta eläimet söivät. Luukas ehdottaa, ettei tosi hallitsija etsi omaa mielihyväänsä, vaan haluaa tulla

ihmisten, nälkäisten, ruuaksi. Hän tulee sinun puolestasi turvattomaksi ja antaa elämänsä sinun hyväksesi mielummin kuin etsii suoja itselleen. Tällainen rakkaus vetää peloista turvaan.

Turvallinen elämä lapsikuninkaan valtakunnassa sodista huolimatta

Valitettavasti emme pääse täysin nauttimaan lapsikuninkaan rauhan valtakunnasta. Se ei ole tullut kaikkien sydämiin ja herättänyt kaikkialla Jumalan ylistystä. Silti et jää ilman turvaa, vaan saat uskossa omistaa järjen ja sydämen tuntemuksen ylittävän rauhan.

Uskossa on kaksi puolta. Omistat enkelin ilou-

tisesta lohdutuksen. Jumala on läsnä peloissasi. Toinen puoli on siinä, että tulet osalliseksi Jumalan rikkauksista. Tällainen usko auttaa näkemään elämäsi ja maailman uudella tavalla. Vaikutus ei ole vähäinen, vaan voit ottaa rennosti, vaikka ulkona myrskyää. Taivaallisen rauhantuoja opettaa yhdentekevyyttä, jättäytymistä Jumalan käsiin.

Kristillinen yhdentekevyyys palautuu apostoli Paavaliin, joka kirjoittaa: *”Olemme lähellä kuolemaa mutta silti elossa, pahoinpideltyjä mutta yhä hengissä, murheellisia mutta aina iloisia. Olemme köyhiä, mutta teemme monia rikkaita; meillä ei ole mitään, mutta omistamme kaiken.”* (2. Kor. 6:4–10).

Neitsyt Maria, seimen kuninkaan äiti, kertoo omalla esimerkillään, miten luovomme vääristä turvasta ja elämme vapaina Jumalan lapsina. Hän olisi ollut iloinen, vaikka Jumala olisi ottanut häneltä hyvyydet ja antanut ne jollekin toisille. Luther jatkaa: *”Mikä ihmeellinen sydän tämä onkaan, eikö sinustakin? Hän näkee itsensä Jumalan äitinä korotetuksi kaikkien ihmisten yläpuolelle ja pysyy kuitenkin kaiken keskellä... vapaana Jumalan hyvyyden omistamisesta...”*

Uskomme on uhkien maailmassa heikko, ja siksi kirkko huolehtii pelkäävistä lapsistaan. Se kantaa luoksemme lapsikuninkaan ja kutsuu osalliseksi hänen valtakunnastaan. Näin tapahtuu siitä syystä, että Pelastaja ja elämän Herra laskeutuisi taivaasta sydämiin. Näin voimme laulaa ylistystä Jumalalle yhdessä taivaan joukon (enkeliarmeijan) ja pyhien kanssa. Jo messun alussa kuulemme enkelikuoron ja ylistyksen: *”Kunnia Jumalalle korkeuksissa.”* Me vastaamme: *”... ja maassa rauha...”*. Vastaus kertoo, että Pelastaja varjelee Jumalan lapsen turvallisuudessa sotien ja väkivallan keskellä.

Mieli kyllä vaihtelee, mutta saat olla osallinen lapsikuninkaan voimasta ja hallinnasta. Siksi sydän on luottavainen.

Mikäli mieltäsi painaa kysymys, lähetä se osoitteeseen pasi.palmu@sley.fi

Lähetiltä

Palmumatkat kiittää kuluneesta vuodesta

Kerroin jo edellisessä lehdessä, että tänä vuonna erilaisia matkaryhmiä Suomesta on riittänyt. Jotkut paikalliset ovat olleet huvittuneita kuultuaan, että olen tänä vuonna käynyt kolme kertaa Wartburgissa ja Wittenbergissä. Kohtaan aina välillä vakaita luterilaisia kristittyjä, jotka eivät vielä kertaakaan ole vierailleet Luther-kaupungeissa. Yksi syy on se, että joitakin harmittaa Lutherin ”tuotteistaminen”. Asia on toisaalta helppo ymmärtää. Ei suomalainenkaan kristitty toivo, että Kristus jäisi Mikael Agricola-T-paitojen, sukkien, mukien, tuoppien, patsaiden, humorististen lausahdusten ja muun roinan alle. Silloinhan tarvittaisiin – uskonpuhdistus!

Mutta olipa minulla yksi sellainenkin reissu, joka ei liittynyt työhöni oikeastaan mitenkään. Pääasiassa Keski-Pohjanmaalta tuli marraskuun alussa ryhmä maataloustuottajia. Kun heillä ei ollut varsinaista paikallisopasta eikä tulkkia, laskin, että voin olla mukana muutaman päivän auttelemassa ja pääsenpähän tutustumaan paikalliseen maatalouteen. Melkoinen elämys oli Euro-Tier-maatalousmessut Hannoverissa. Näytteilleasettajat olivat tyylikkäästi rakentaneet esittelypisteensä 13 suureen messuhalliin, joissa oli kaikkea kuviteltavissa olevaa elämistä lähtien. Vaikka tämä matkaryhmä oli liikkeellä ammatillisista syistä, jotkut kyselivät kiinnostuneina myös minun työstäni. Sen sijaan hartauspuoli jäi eräälle isännälle viimeisen tilavierailun yhteydessä. Kun tämä pohjoissaksalainen isäntä oli tilansa esitellyt ja tuli hyvästien paikka, hän totesi, että kerran sitä kai vain tavataan, ellei sitten... ja hän osoitti sormellaan taivasta kohti. En tiedä, mitä muut tuumasivat, mutta ainakin lähetystyöntekijä jäi miettimään tätä aitoa ja yksinkertaista tunnustusta.

Lähetä minut!

Toinenkin tilanne syksyn ajalta tulee mieleen, jossa tulin yllättäen puhutelluksi. Kuten tiedätte, pidämme farsin- eli persiankielisiä jumalanpalveluksia, joissa persialaiskristityt ovat meille ehdottoman tärkeitä työtovereita. Yleensä he lukevat tekstit ja esirukouksen. Vaikka kehittyisin vielä joskus sujuvaksi farsinlukijaksi, on sittenkin eri asia, kun Jumalan sana puhuttelee todella omalla äidinkielellä, jota lukee ”yksi meistä”. Ei ole hyvä, jos nuoret kristityt tottuvat ajatukseen, että kokeneet kristityt ovat aina länsimaalaisia ja vieraskielisiä. Persia ei saa jäädä vain islamin kieleksi. Havahduin tähän, kun eräs seurakuntalaisemme, joka usein tulkaa meitä, sanoi kerran jostakin ilmiöstä puhuessamme: ”*Pastori, koska meidän uskossamme...*” Kysyin heti, eikö meillä olekaan sama usko. Hän tajusi pian ja totesi, että kun on tottunut koko ikänsä ajattelemaan islamista käsin, ei kaikki heti muutu. Olen toki huomannut sen. Esimerkiksi jotkut välttelevät vielä kristittyinäkin sianlihaa ja syövät mieluiten halal-teurastettua lihaa eli sellaista, josta veri on laskettu pois. Mutta se, mikä minua puhutteli. Eräs pariskunta lukee usein tekstejä ja esirukouksen. Hiljattain mies taas kysyi viestillä, saivatko he lukea. Tiesin, että sunnuntai on heidän ainoa vapaa-päivänsä ja kirjoitin: ”*Eikö teillä ole liikaa töitä. Mutta jos teille sopii, minä kiitän!*” Puhelimen näytölle ilmestyi: ”*Vastaukseni on Jesajan kirjan 6. luku, jae 8.*”

Ja mitäs siellä sanottiinkaan? ”*Minä kuulin Herran äänen sanovan: – Kenet minä lähetän? Kuka lähtee sananviejäksi? Niin minä vastasin: – Tässä olen, lähetä minut!*” – Näistä hetkistä lähetystyöntekijä iloitsee!

Lähetysjohtaja eläkkeelle

Yhteistyökirkkomme SELK:n lähetystyön johtokunta kokoontui marraskuussa kaksipäiväiseen syyskokoukseensa Bleckmarin lähetyskeskukseen.

Ensimmäiseen iltaan osallistuin yhdessä työtoverini past. **Christian Tiewsin** kanssa. Pidimme kokouksessa oman työmme esittelyt. Kokouksessa kuultiin historian siipien havinaa, sillä se oli lähetysjohtaja **Roger Ziegerille** viimeinen ennen siirtymistä eläkkeelle. Zieger kävi työalueensa kuulumisia läpi ja kiitti myös meidän panoksestamme persialaistyössä. Samoin piispa **Hans-Jörg Voigt** esitti kiitoksensa sekä amerikkalaisille että suomalaisille heidän suuriarvoisesta työstään Saksan itsenäisen evankelisluterilaisen kirkon persialaistyössä. – Ottakaa tästä kiitoksesta osanne! Olen usein ihmetellyt, miten kirkkohistoriallista aikaa elämme varsinkin iranilaisten kohdalla. Numerotkin kertovat samaa: Hampurin Zionissa kolmasosa seurakuntalaisista puhuu äidinkieleään persiaa. Berliinin Steglitzissä saksankieliset taitavat olla jo pienen pieni vähemmistö. Tämä aikamme herätys on ilonaihe, kun yleensä kirkot Euroopassa kutistuvat. Iloa tosin himmentää se, että myös monet maahanmuuttajat oppivat aika nopeasti laiskoiksi kirkossakävijöiksi. Toisaalta tiedämme, että niin herätyksissä aina käy: Osa jää, osa palaa maailmaan. Lähetysjohtaja Roger Ziegerin toimintakertomuksessa huolta herätti hieman sama asia kuin Sleyn taloudessa: Monet Luterilaisen Kirkkolähetysten (LKM) hankkeet ovat onnistuneita, mutta talous laahaa perässä. Ratkaisua joudutaan etsimään mm. Bleckmarin lähetyskeskuksen kohtaloon. Toisaalta olen nähnyt, että kun saksalaiset saavat jotakin sydämelleen, silloin yleensä tapahtuu. Rahaa on monessa sukanvarressa, myös joidenkin kristittyjen. Jokin aika sitten iltauutisissa kerrottiin Saksassa olevan 149 miljardööriä. Mutta ehkä moni onkin nyt odottavalla kannalla kirkon sisäisten jännitteiden takia: Kiista naispappeudesta repii vakavasti tätä tunnustuksellista kirkkokuntaa. Meidän lähetys-

työntekijöiden asia ei ole puuttua yhteistyökirkkomme sisäisiin asioihin, mutta aina välillä minulta kysytään meidän kokemuksistamme. Lyhyttä vastausta on vaikea antaa, koska lähtökohtamme ovat niin erilaiset. Ensin pitää kuvailla historiallista taustaamme, jossa on pitkään vaikuttanut yksi kaikenkattava ja tunnustukseltaan luterilainen kansankirkko, jonka sisällä on hyvinkin itsenäisiä herätysliikejärjestöjä. Myös paikallisseurakuntien välillä on ollut huomattavia eroja riippuen työntekijöistä ja siitä, ollaanko herätysalueella vai muualla. Mutta kaiken kaikkiaan on silmiä avaavaa huomata, että kirkot painivat jokseenkin samojen ongelmien parissa koko läntisessä maailmassa.

Persialaisia pastoreita?

Persialaistyössäkin tavoiteltava tilanne olisi tietysti se, että seurakunnan parista kasvaisi syntyperäisiä pastoreita, jotka ottaisivat aikanaan lähetystyöntekijöiden paikan. Ehkäpä loputtoman

Eläkkeelle jäävä lähetysjohtaja Roger Zieger kiittää osuuttamme persialaistyössä.

kaukana ei olekaan se päivä, kun saadaan Saksaankin iranilainen luterilainen pappi – tuskin heti päätoimista, mutta niin sanottu pappisdiaconi (Pfarrdiakon). Christian Tiewsin yksi työnkuva on luotsata Luther Academynimistä teologikoulutusta, jossa osallistujia on eri puolilta maailmaa ja koulutus tapahtuu pääasiassa verkossa. Mukana on myös jokunen iranilainen. Tosin monta vaikeutta on ensin voitettavana. Ensimmäinen edellytys opiskelulle on paitsi omakohtainen usko ja kyky maksua teologisia asioita, myös riittävä kielitaito sekä terveydentila. Jälkimmäisellä tarkoitan sitä tosiasiaa, että erään arvion mukaan seurakunnissa mukanaolevista pakolaisista jopa 80 % on traumatisoituneita. Silloin jokapäiväisestä elämästä selviytyminen on jo riittävä urakka ilman, että sen ohessa jaksettaisiin keskittyä melko vaativaan opiskeluun vieraalla kielellä. On muistettava, että juuri kukaan ei ole ollut lapsesta saakka kristitty.

Olen eri yhteyksissä viitannut persialaiseen kohteliaisuuteen (tarof). Se on kokonainen käytäytymisjärjestelmä tai jopa ajattelutapa. Tarofiin kuuluu ehdottomasti vanhempien tai

korkeammassa asemassa olevien kunnioitus. Mietin välillä, olisiko jo aika tehdä sinunkaupat, mutta siitä seuraa jatkokysymyksiä: Kenen kanssa sinutella ja missä tilanteessa? Vähän huvittavaakin on, että tutuimpien kanssa saksaa puhuessani sinuttelen, mutta kun sanon jotakin farsiksi, teitittelen. Huvittavaa siksi, että Suomessa opin aikoinaan, että Saksassa sitten teititellään! Kristuksen omien joukossa eli seurakuntaelämässä olemme kaikki veljiä ja sisaria. Toisaalta papin virka on Kristuksen asettama. Pidän täällä ihan luontevana sitä, että seurakuntalaiset aloittavat aina asiansa: ”Pastori...”. Puhuttelu toistuu monta kertaa keskustelussa: ”Mutta pastori...” Vieraimmat saattavat sanoa ”isä pastori”. Tuttavallisimmin olen pastori Pasi tai pastori Parsi, joka vanhalla persian kielellä tarkoittaa persialaista (vrt. farsi)! Ensimmäisenä nimeni vääntyykin heidän mielissään Parsiksi. Hyvä asia minusta – olenpahan edes nimeni puolesta melkein yksi heistä!

Pasi Palmu

Täällä minä asun, tuossa kattohuoneistossa, jonka ikkunasta loistaa ns. Herrnhutin tähti.

Tuttu kasvo

Tällä palstalla esittäytyy joku henkilö, joka on saattanut tulla tutuksi Sleyn tapahtumissa maakunnassamme. Tai sitten vähän kauempana!

**Beatriz
Contelles Kurki**

Miten löysit Sleyn toimintaan ja Armon kappelille?

Beatriz on Karkun opiston kasvatti. Hän suoritti siellä lukulinjan ja tuona aikana Sleyn toiminta tuli hänelle tutuksi. Juha Heinonen kutsui Beatrizin mukaan opistolla järjestettäville viikonloppuleireille, ja hän alkoi viihtyä tapahtumissa. Alunperin tullessaan Karkkuun, hän ei tuntenut mitenkään evankelista liikettä tai sen toimintaa. Nyt hän toteaa, että tuo aika Karkussa oli hänelle koko elämän parasta aikaa.

Beatrizin kokemukset evankeliumiyhdistyksen työstä eivät juurikaan korreloi siihen kuvaan, mitä julkisuudessa joskus on haluttu Sleystä antaa. Hän ihmetteleeekin, että miksi näin merkittävää ja hyvää työtä tekevää järjestöä on toisinaan haluttu laittaa syrjään kirkon kentässä.

Kun Karkun opinnot olivat takana Beatriz hakeutui Kokkolaan opiskelemaan. Kaupungin pienuus viehätti häntä jo ennakkoon, ja hienosti espanjalaistaustainen Beatriz on tässä kaupungissa viihtynyt. Karkun raamattukurssin yhteydessä Beatriz tutustui Päivikki Hartikaiseen, ja siitä alkoi merkittävä ystävyys. Tämä yhteys on jatkunut Armon kappelilla, sillä molemmat ovat juurtuneet Sleyn Kokkolan toimintaan. Kokkolan Armon kappelilla Beatriz viihtyy Jumalan sanan kuulossa mielellään.

Mitä Joulunaika merkitsee sinulle?

Beatriz kertoo, että hänelle adventin aika on tärkeä, sillä se on rauhottumista kaikista maailman kiireistä. Silloin vietetään enemmän aikaa Jumalan sanan äärellä ja hiljennytään Jumalan kanssa. Adventti ja joulu muistuttavat meitä, että Messias on syntynyt meille ja se kauan odotettu lupaus Jumalalta on toteutunut. Jouluna parasta ja tärkeätä Beatrizille on perheen ja suvun kanssa ajan viettäminen, joulukirkko ja seimen ihailu! Hän tuo esille, että joulu jatkuu aina loppuun asti, sillä silloin ollaan itämään tietäjien kanssa tuomassa lahjoja Jeesus-lapselle.

Pasilta

Joulutorit kuuluvat ehdottomasti saksalaisten kaupunkien katukuvaan. Hampurissa niitä on yli 20, joista suurimmat ovat raatihuoneen ja St. Petri-kirkon vaiheilla. Tarjolla on monenlaista herkkua ja koriste-esinettä.

Näkymä Steindammilta symbolisoi nykysaksalaista suurkaupunkitodellisuutta: Etualalla Lidl, jonka takana kohoavat minareetit. Kadun tällä puolen sijaitsi aikanaan moskeija, jonka suojissa suunniteltiin New Yorkin kaksoistorneihin kohdistunut ns. 9/11-terrori-isku vuonna 2001.

Työntäyteistä syksyä ovat keventäneet ystävien tapaaminen. Yksi oikein mukava reissu suuntautui Frankfurt am Mainin eteläpuolelle, jossa asuu Schreiberin pariskunta. David on työskennellyt Darmstadtissa vikaarina, mikä tarkoittaa perusteellista seurakuntaharjoittelua ennen pappisvihkimystä. Davidin kainalossa Mirjam-puoliso, jonka monet teistä muistavat entisenä Japanin-lähetinämme.

Johannekselta

Oto-koulutuksen startti oli Armon kappelilta 16.11. Väkeä tuli mukavasti paikalle Etelä ja Keski-Pohjanmaalta. Ensi vuonna koulutuksesta on tarjolla viiden eri kerran aikana, joihin voi tulla mukaan myös kesken. Tietoa tulossa.

Pyhäinpäivän vietettiin juhlaa räy-
ringin rukoushuoneella Vetelissä. Pu-
humassa kirkkoherra Vesa Parpala.

Perinteinen raamattupäivä Toholammilla järjestettiin 3.11. Kirkkoherra Heinilä
puhumassa.

Sana elää

Sana riittää jouluksi

Ari Juupaluoma, Sleyen Etelä-Pohjanmaan piirivastaava

On olemassa yhtä monta joulua kuin on joulun viettäjä. Koska joulusta ja koko elämästä on tarve tehdä oman näköinen, vaatimuksia ja virikkeitä riittää. On kovin paljon kaikkea, mitä pitäisi ehtiä, tahtoa, tehdä ja hankkia.

Joulu on kuitenkin juhla, joka tulee ja on aivan aito ilman monia menoja ja muotoja. Joulun sisällöksi riittää yksi ainoa asia, jossa on kaikki tarpeellinen. Siinä on se hyvä osa, jota ei meiltä oteta pois. Se on sana, jossa on kaikki. Hän on Sana, joka riittää meille jouluksi ja pääsiäiseksi. Hän riittää meille koko elämäksi.

Hän oli jo olemassa, kun mitään muuta ei vielä ollut. Sana riitti siihen, että mitään ei puuttunut. *“Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona ja Sana oli Jumala. Jo alussa Sana oli Jumalan luona.”* (Joh.1:1-2) Hän oli mukana tekemässä, kun kaikki tehtiin. Sana riitti kaiken luomiseen ilman työkaluja ja tarvikkeita. *“Kaikki syntyi Sanan voimalla. Mikään, mikä on syntynyt, ei ole syntynyt ilman häntä.”* (Joh.1:3)

Hän oli kaikessa mukana ja kaikkia lähellä, vaikka hänet torjuttiin. Sana riitti kuitenkin yhteyden ja uuden uskalluksen syntymiseen.

“Hän tuli omaan maailmaansa, mutta hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, kaikille, jotka uskovat häneen.” (Joh.1:11-12)

Hän ylitti esteet, rakensi sillat, avasi ovet, antoi ja teki kaikkensa. Sana riitti ihmeeseen. Jumala syntyi. Jouluna Jumala syntyi ihmiseksi. Sana riitti siihen. Ei muuta tarvittu. Ei muuta kuin Maria, jolle riitti Jumalan Sana. Sana riitti ja kelpasi. Maria uskoi ja ihmetteli.

“Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskelämme. Me saimme katsella hänen kirkkaut-

taan, kirkkautta, jonka Isä ainoalle Pojalle antaa. Hän oli täynnä armoa ja totuutta.” (Joh.1:14)

Hän teki kaiken aivan alussa ja sitten jälleen. Luomistyö tuli valmiiksi. Lunastustyö tuli valmiiksi. Sana riitti kaikkeen ja kaikki tuli hyvin tehdyksi. Mutta missä Hän nyt on? Missä on Sana, jonka tulisi tehdä ihme ja joulu meillekin luomalla luottamusta sisimpäämme.

Riittääkö vastaukseksi saarnattu ja kirjoitettu sana? Riittääkö sinulle Sana, joka puhuu inhimillisissä sanoissa ja vanhoissa kirjaimissa? Annatko hänelle mahdollisuuden siihen, että hänen sanansa riittää?

Siitä joulussa on kysymys. Siitä, että Sana riittää meille jouluksi. Riittää myös pääsiäispäiväksi ja helluntain hetkeksi. Juhla on lähellä, kun Herra tulee lähelle.

“Mitä siis on sanottu? – Sana on lähellä sinua, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi, nimitäin se uskon sana, jota me julistamme. Jos sinä suullasi tunnustat, että Jeesus on Herra, ja sydämessäsi uskot, että Jumala on herättänyt hänet kuolleista, olet pelastuva.” (Room.10:8-9)

Kuva: Eeva-Liisa Luoto

Sarana narahtaa

Oven takana

Ari Juupaluoma, Sley Etelä-Pohjanmaan piirivastaava

“Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän.” (Ilm.3:20)

Jeesus seisoo oven takana ja kolkuttaa, mutta mikä on se ovi, joka odottaa avajaa? Monta kertaa on sanottu, että se on sydämemme ovi. Jeesus otetaan vastaan ja hän tulee olemassaolomme keskelle, kun avaamme sydämemme Jeesukselle.

Jos sisimmässämme on ovi, jonka takaa kuuluu Jeesuksen koputus ja ääni, niin miten sen oven ja lukon saa auki? Riittääkö pelkkä toive ja tahto siihen, että Jeesus astuu sisälle siihen elämään, jossa me olemme oikeasti olemassa?

Mielikuva sydämen ovesta, jolle Jeesus koputtaa, on ajatus henkilökohtaisesti kysymyksestä: Olenko minä tervetullut luoksesi? Onniteltava on se ihminen, joka pystyy heti sanomaan: Tervetuloa Jeesus!

Mutta miten käy sille onnettomalle, joka ei pysty tekemään päätöstä ja saa sanaa suustansa? Miten hän kohtaa Jeesuksen ja päästää hänet sisälle elämäänsä? Miten hän saa oven auki ja uskon omaksensa?

Kolkutus ovella

Jeesuksen sanat avattavasta ovesta ovat Ilmestyskirjassa kohdistettu Laodikean seurakunnalle, joka oli muuttunut uskossaan haaleaksi. Oli tapahtunut hengellinen luopumus.

Edelleen oli kyllä olemassa suuret luulot omasta erinomaisuudesta ja rikkaudesta. Silti kanssakäyminen Kristuksen kanssa oli kurjassa kunnossa. Laodikean seu-

rakunnasta oli tullut surkea, säälittävä, köyhä, sokea ja alaston, koska Herran Jeesuksen ääni ja läsnäolo ei ollut siellä vaikuttamassa.

Oven taakse ajettu ja jätetty Herran lähetti varoituksen sanan penseyden ja parannuksen tekemisen tähden.

Myös apostoli Paavali saarnasi mielenmuutosta ja parannusta katsomatta sitä, kenen tai millaisen oven takana hän seisoi.

“Ensiksi Damaskoksessa ja Jerusalemissa, sitten joka puolella Juudeaa ja muiden kansojen parissa minä olen julistanut, että kaikkien tulee katua syntejään, kääntyä Jumalan puoleen ja tehdä tekoja, joissa heidän parannuksensa näkyy.” (Apt.26:20)

Jos kristitty ihminen, seurakunta tai kokonainen kirkko jättää Jumalan sanan huomioon ottamatta, silloin ollaan huonossa kunnossa ja vaateräsyissä lukittujen ovien takana, niin kuin vankityrjän pimeydessä sokeaksi muuttunut mies.

Kehotus avata ovi Jeesukselle on tarjous ottaa vastaan kultaa köyhyyden karkottamiseksi, silmävoidetta sokeuden poistamiseksi ja puhtaat vaatteet alastomuuden peittämiseksi.

Tämä tarjous kelpaa vain niille, joiden mieli on muuttumassa ja taipumassa oman surkeuden ja syntisyyden tunnustamiseen. Seurakunta, joka herää ja havahtuu kolkutukseen ovelta, ottaa vastaan Herransa ja hänen lahjansa.

Ovi avautuu

Kirkon, seurakunnan ja jokaisen kristityn Herra ja Kuningas tunnustetaan hänen äänestään. Ylösnoussut Herran tunnetaan ja tunnustetaan myös pöy-

dässä, jossa hän syö ystäviensä kanssa.

Jumalan sana on se ovi, jossa kuuluu kolkutuksen herättämiseksi. Oven takaa kuuluu myös Kristuksen evankeliumin ääni, josta tunnistamme syntiemme soittajan ja kuoleman voittajan läsnäolon.

Sanansa oven kautta Herra Jeesus tulee elämämme ja olemassaolomme keskelle runsaat lahjat mukanaan. Herran äänen kuulemiseen heräävä usko iloitsee ja ottaa vastaan aarteen, joka on kultaakin kalliimpaa.

“En voi rikkaammaksi tulla, kaikki Kristuksessa on. Taivas aarteinaan on mulla, kun sain Herran suosion.” (SK 108:1)

Parantava voide alkaa kelvata. *“Nyt vain veri Jeesuksen voimani on. Se terveyden lähde on loppumaton. Se on pyhä voide, se vain parantaa, se voimani ehtyneet uusiksi saa.”* (SK 44:4)

Puku on valmis ja aivan puhdas. *“Oi Jeesus, kuinka riemuitsen, sinulta puvun sain... Ei siitä löydy virhettä, ei tahraa pientäkään, vaan tahrani ja virheeni se peittää yksinään. Se vanhurskaus on Jeesuksen, sen kasteen kautta sain. Se riittää, muuta tarvitse en taivasmatkallain.”* (SK 229:1,3-4)

Herra tulee, kun Jumalan sanan ovi avautuu. Sitten syödään yhdessä. Siitä pöydästä ei mitään puutu. Leipä on hyvää ja malja on täysi. Kaikki on annettu ja vuodatettu anteeksi antamisen ja ikuisen elämän tähden.

Adventtiajan virressä meidät kutsutaan oven eteen, sillä oven takana on joku, jota on odotettu kauan. *“Avaja porttis, ovesi, käy Herraas vastaan nöyrästi, kun itse taivaan kuningas, sun tahtoo olla vierahas.”* (VK 2:1)

Käydään siis Raamatun eteen ja avataan se luettavaksi. Kuullaan sitä kolkutusta ja ääntä, joka kuuluu Raamatun kirjaimissa. Se on Herramme ja Kuninkaamme ääni.

Ovi ja sarana

Raamatun lukemiseen käytetty aika on kristityn ihmisen parasta aikaa. Se on juhlaa ja arkea. Se on kotioven koristamista jouluseppe-

leellä ja kyltillä, jossa lukee: Tervetuloa Jeesus!

Joka jättää Raamatun avaamattomaksi, hän hiipuu uskossaan haaleaksi. Mutta kun jouluvankeliumi otetaan esille ja koko kertomus Sanasta, joka tuli ja asui keskeisellä, sokeat alkavat nähdä, ryysyläiset ovat hyvin puettuja ja kerjäläiset äärettömän rikkaita.

Oven takana oleva jouluvieras tahtoo tulla yksityiselämämme lisäksi myös yhteiseen joulujuhlaamme. Siksi oven avaaminen saarnan kuulemisen ja Herran pöydän huoneeseen on oikea tapa ja asenne elää todeksi kristittyjen yhteyttä.

Kuullaan tänä jouluna ja uutena vuotena saarnaa ja opetusta, joka avaa oven Jumalan käskyjen ja lupausten tuntemiseen. Rukoillaan yhdessä seurakuntana, että Jumala avaisi sanan oven julistaaksemme Kristuksen salaisuutta (Kol.4:3).

Saarna on sarana, joka on kiinni ovesa ja oven pielissä. Saarna on kiinni Jumalan vastauksissa ja ihmisten kysymyksissä. Hyvä saarna yhdistää toisiinsa äänet taivaasta ja maan päältä. Kun sarana narahtaa, ovi aukeaa.

Jos sarana ei ole kiinni ovesa, se ei täytä tehtävänsä. Saranan tehtävä on auttaa avaamaan ovi. Kun saarna on kiinni Jumalan sanassa, sanan avautuessa kuuluu Herran Jeesuksen ääni, joka julistaa armoa ja totuutta.

Oveen kiinnitetty sarana on kiinni myös oven karmissa. Saarna avaa oven Jumalan sanan salaisuuksien äärelle kuulijoitten kysymysten keskellä.

Joulunpyhien ja pääsiäisen Herra ymmärtää arkiset asiamme. Siksi saamme kertoa hänelle rukouksessa päivittäiset tarpeemme ja huolestamme.

Oven takana ollut astuu sisälle olemassaolomme keskelle, kun kolkutus kuuluu ja ääneen havahdutaan. Kuningas tulee ja kattaa joulupöydän. Alkaa iloinen juhla.

Avaa ovi. Avaa Raamattu!

Taloudesta ja tulevaisuudesta

Vuoden päätteeksi kiitän taas sinua, joka olet mahdollistanut evankeliumin julistamisen lähellä ja kaukana! Haluan sanoa mahdollisimman selvästi: Joku pakolainen kääntyy kristityksi, koska evankeliumin julistaja on lähetetty oikeaan aikaan oikeaan paikkaan. Sley ei olisi kuitenkaan voinut lähettää, jos te ette tukisi. Sinä olet toteuttamassa lähetyskäskyä lahjoillasi ja rukouksin.

Sama koskee kotimaan työntekijöitämme. Johannes ajaa maantie kuralla pitkin Suomea mukanaan hyvä sana paitsi keskipohjalaisille, myös nuorille aikuisille ja opiskelijoille. Ei voisi Johanneskaan tehdä sitä vapaana taiteilijana. Siis kiitos sinulle, joka teet sen mahdolliseksi.

Ari opettaa Raamattua ja pitää Sleyn messu- ja Etelä-Pohjanmaalla. Veljien reviirijako menee niin, että Ari vastaa Seinäjoen etelän- ja lännenpuoleisista alueista ja Rusaman Matti pohjois- ja itäpuoleisista. Myös Kauhavan seutu kuuluu nyttemmin Matille. Jos ihmettelette notkahdusta Arin tuotoissa, niin syy on siinä, että tulot eivät vielä ehtineet kirjautua. Sama koskenee Johanneksen tulosta. Kuvaajiin kannattaa kesken kautta suhtautua varauksella.

Tärkeää on myös se tuki, jota jaksatte osoittaa Tuomakselle, vaikka hän työskenteleekin

Sleyssä opettajantoimensa ohella. Tämän lehden taittajana ja Kellonkartanon messuista vastaavana hän on palkkansa ansainnut. Kun näette tämän lehden tai osallistutte tilaisuuksiimme, tiedätte, mitä euroillanne tehdään.

Hyvin iso kiitosaihe on Sleyn kannatuksen 11 % kasvu edellisvuoteen verrattuna. Euroissa se tarkoittaa noin 200.000 €. Monet ovat kuulleet vetoamukset nostaa messu- ja jumalanpalvelusyhteisöt itsekannattaviksi ja tätä työtä jatkamme tulevanakin vuonna. Ehkä kasvava kannatus on myös ystäviemme vastaus niille, jotka halusivat nipistää meitä. Myös lähetyskannatus nousi (7 %). Jotkut seurakunnat ovat myös kasvattaneet tukeaan meille.

Sitten – ehkä pienen joululahjan annettuasi – tilikirjat kiinni vuoden 2024 osalta ja evankeliumikirjat auki! Emme ikinä saa vaihtaa Marian osaa pois ja tyytyä pelkkään Martan osaan (Luuk. 10:38–42). Kristitty elää Toisen valmiiksi tekemästä työstä. Omat lahjamme ovat kiitollista vastausta tähän valtavaan lahjaan. Se koskee myös ja erityisesti sinua, jolla rahat ovat nyt tiukassa. Muista, että autuutta ei ansaita! Saat autuas jo olla Kristuksessa!

Pasi Palmu

Voit tukea työtämme:

Keräyslupa: RA/2021/1127
Keräysalue Suomi Ahvenanmaata lukuun ottamatta

Saaja: Sley ry

Tilinumero: Danske Bank FI13
8000 1500 7791 95
BIC: DABAFIHH

Arin viitenumero:
10078 89200 40001 43517

Johanneksen viitenumero:
10078 89200 40001 36511

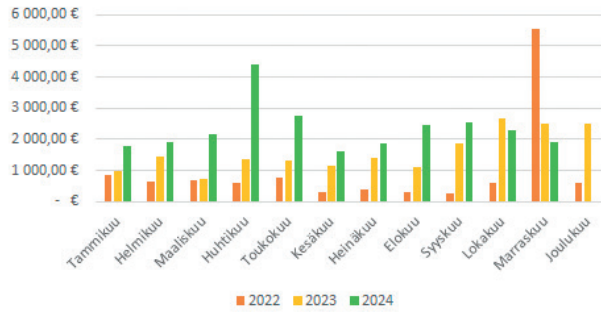
Tuomaksen viitenumero:
10078 89200 40001 55518

Pasin viitenumero:
10078 89200 40001 37510

ARI

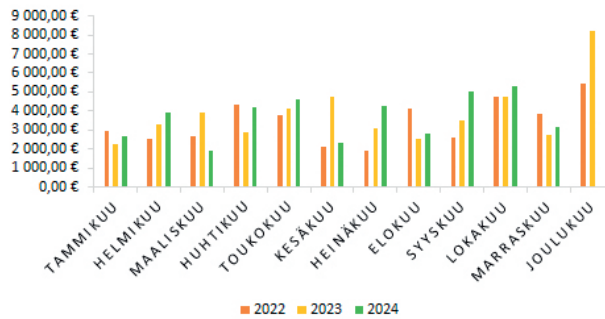
JOHANNES

TUOMAS

PASI

Kirkonkirjat

Juho Tapio Erkkilä ja Annu-Elina Pauliina s. Erkkilä vihittiin kristilliseen avioliittoon 28.9. Kokkolassa Kaarlelan kirkossa. Vihkimisen toimitti pastori Timo Nisula. *”Katso meihin, Herra Jeesus, alkaa matka yhteinen. Lähde meidän rinnallemme koko tiemme kulkien. Annat onnen oikean sekä rauhan valoisan. Tule, Jeesus, keskellemme, rauhaa, ymmärrystä tuo. Anteeksi suo voimaa pyytää, sovintoonkin nöyryys luo. Anna yksimielisyys, poista kaikki itsekkyyys. Katso meihin, Herra Jeesus, siunaa meitä eteenpäin. Johda askel askeleelta viimeiseenkin iltaan näin. Jälkeen illan himmenneen kutsut aamuun kirkkaaseen.”* (SK 418:1,3,6)

Onnittelemme Annu-Elinaa ja Juhoa ja pyydämme heidän yhteiseen elämäänsä iloa ja siunausta.

Heikki Matias Pollari kutsuttiin 4.11.2024 ajasta iäisyyteen 92 vuoden iässä. Siunauksen toimitti Lohtajan kirkossa rovasti Tuomo Jukkola. Kahta päivää ennen lähtöään Heikki sai vielä pyhän ehtoollisen. Markku Niemelä kertoo Heikin tuolloin sanoneen: *”Minä muutan taivaaseen Jeesuksen veren turvissa. Tulkaa perässä Jeesukseen turvaten.”* Sitten Siionin Kanteleesta laulu 479 (Mun kanteleeni kauneimmin). Laulu loppuu sanoihin: *”Niin autuas on päivä se, kun pääsen luoksesi”*, johon Heikki vastasi: *”Aamen.”* Ilm. 21:3–4: *”Ja minä kuulin valtaistuimen luota voimakkaan äänen, joka sanoi: ”Katso, Jumalan asuinsija ihmisten keskellä! Hän asuu heidän luonaan, ja heistä tulee hänen kansansa. Jumala itse on heidän luonaan, ja hän pyyhkii heidän silmistään joka ainoan kyyneleen. Kuolemaa ei enää ole, ei murhetta, valitusta eikä vaivaa, sillä kaikki entinen on kadonnut.”*”

Päivi Mirjami Männistö, s. Sulkala (s. 19.7.1958), kutsuttiin tästä ajasta 3.8.2024 ja siunattiin Kokkolassa Marian kappelissa 17.8.2024 ylönousemuksen aamua odottamaan. Siunauspuheen piti rovasti Markku Niemelä ja siunaamisen toimitti pastori Seppo Salo. Päivin puoliso Veli Männistö kertoo Päivin toiveen olleen, että hautajaisissa lauletaan ainakin virsi 600. Vaikka virrentekijän oma elämä katkesi inhimillisesti katsoen liian aikaisin, hän silti vakuuttaa olevansa kätketty hyvyyden voiman ihmeelliseen suojaan: *"Illasta aamuun kanssamme on Luoja. Häneltä saamme huomispäivänkin."* 2. Tim. 4:7: *"Olen kilpaillut hyvän kilpailun, olen juossut perille ja säilyttänyt uskonni."*

Muistamme rukouksin niin Heikin kuin Päivinkin ikävöiviä omaisia.

Tapahtumia

Etelä-Pohjanmaa

9.3.2025 HÄN HUUTAA MINUA: SLEY Etelä-Pohjanmaa piirin talvijuhla ja vuosikokous Vähässäkyrössä.

Ohjelma: Messu kirkossa 10:00, Matti Rusama (saarna). Lähetyslounas 11:30. Talvijuhla 12:00 seurakuntatalolla, Esa Luomaranta, Matti Rusama ja Ari Juupaluoma. Vuosikokous 14:30, Tuomas Pulli.

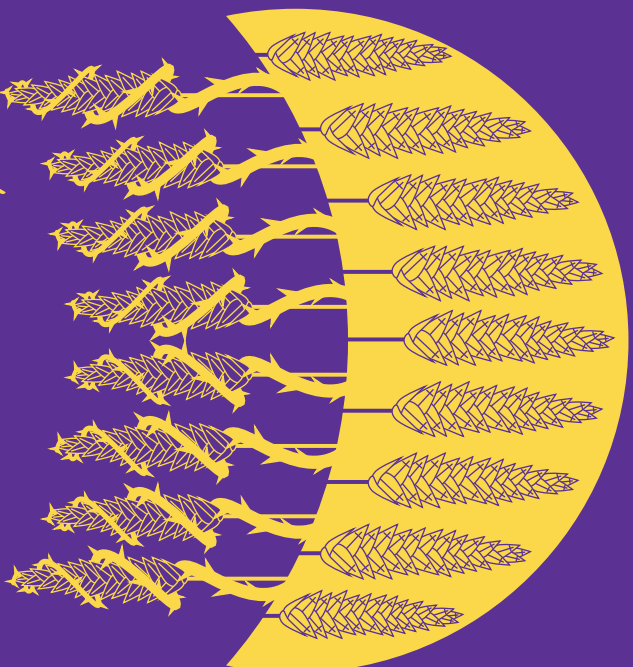
Keski-Pohjanmaa

17.-19.1. Raamattukurssi Kokkolassa Armon kappelilla ja Ykspihjalan kirkolla teemalla *Puhu Herra*. Opimme Jumalan teoista Raamatun henkilöiden kautta. Opettamassa Sleyn raamattukouluttaja Kristian Tienhaara, piiripastori Johannes Häkämies sekä toiminnanjohtaja Tom Säilä

30.3. Keski-Pohjanmaan piirin talvijuhla Toholammilla. Mukana mm. Sleyn kotimaantyoönjohtaja Juhana Tarvainen, kirkkoherra Kimmo Heinilä sekä piiripastori Johannes Häkämies

Pohjois-Suomi

7.-9.2.2025 Miesten vuosihuolto: Räisälän miestenpäivät Kemijärvellä. Lisätietoa takakannen mainoksessa ja osoitteessa: raisalanmiestenpaivat.sley.fi

Kahdenlainen kylvä

Räisälän miestenpäivät 7.-9.2.2025

Räisälän kappeli, Kemijärvi

Lisätietoja ja ilmoittautumisen
raisalammienpäivät.sley.fi

KEMIJÄRVEN SEURAKUNTA⁺

SLØY

Tervetuloa miesten vuosihuoltoon Räisälän miestenpäiville 7.-9.2.2025!

Räisälän miestenpäivät on jo perinteeksi muodostunut miesten kokoontuminen Itä-Lapin järvimailla. Helmikuun talvipakkasten keskellä pääsemme yhdessä nauttimaan Lapin talvesta ja luonnosta. Kristittyjen yhteydestä sekä Raamatun sanan antamista.

Tapahutumaan on bussikuljetus reitillä
Veteli, Kokkola, Lohtaja, Hinnanka, Kalajoiki, Tupos,
Oulu, Kiiminki, Pudasjärvi, Kuusamo, Räisälä.

Tervetuloa mukaan!

**Ohjelma ja lisätiedot päivistä osoitteessa
raisalammienpäivat.sley.fi**

**Lisätietoja miestenpäivistä ja
bussikuljetuksesta voi kysyä**

Aki Lautamo, puh. 040 7457 467
Hannu Kippo, puh. 0400 506 539
Johannes Häkämies, puh. 050 321 2938
Aki Kaariniemi, puh. 040 533 8093